

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie R. S.

skazanego z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 11 września 2012 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego

z dnia 3 lipca 2012 r., o odmowie przyjęcia kasacji, postanowił :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie okazało się bezzasadne – i to w stopniu oczywistym. Jakkolwiek uzasadnienie kwestionowanego zarządzenia udziela jasnej i przekonującej odpowiedzi na pytanie, dlaczego kasację obrońcy uznano za niedopuszczalną, celowe wydało się – ze względu na treść środka odwoławczego – przypomnienie jeszcze raz, że w świetle art. 523 § 2 k.p.k. kasacja oparta na tzw. innym rażącym naruszeniu prawa na korzyść oskarżonego może być wniesiona przez strony tylko w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności i to bezwzględnie wykonywaną. Nie służy tym samym przy skazaniu na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Skoro w konkretnej sprawie R. S. skazany został prawomocnie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to kasację jego obrońcy, w której nie podniesiono uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., w pełni zasadnie potraktowano jako niedopuszczalną.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.